

3 Martie

Duminica XXXIV după Cincizecime. A fiului risipitor. Sfinții martiri Eutropie, Cleonic și Vasilisc

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi,**

totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești,

gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.
Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,

ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădărdit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărime înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale:

primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeuul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim:

primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești

Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelilor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 6

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **Piatra**, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Troparul Învierii, glas 6

Puterile îngerești la mormântul Tău, și străjerii au amorțit; și sta Maria la mormânt, căutând preacuratul Tău trup. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul, întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață, Cel ce ai înviat din morți, Doamne, Mărire Ție!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Al Născătoarei, al învierii, glas 6

Cel ce pe cea binecuvântată ai numit-o Maică a Ta, venit-ai la patimă, prin hotărâre de bună voie și strălucind pe Cruce, vrând să cauți pe Adam, ai grăit îngerilor: Bucurați-vă împreună cu Mine, că s-a aflat dragma cea pierdută. Cel ce pe toate cu înțelepciune le-ai rânduie, mărire Ție!

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale glasului 6, din Octoih

Mormântul deschis fiind și iadul tânguindu-se, Maria a strigat către Apostolii cei ascunși:

Ieșiți, lucrătorii viei, propovăduiți vestea Învierii; înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, înaintea mormântului Tău stătea Maria Magdalena și plângea; și crezându-Te pe Tine grădinar, zicea: Unde ai ascuns pe Viața cea veșnică? Unde ai pus pe Cel de pe tronul Heruvimilor? Că aceia care-L străjuiau au amorțit de frică. Sau pe Domnul meu dați-mi-L mie, sau cu mine grațiți: Cel ce ai fost între morți și pe morți i-ai înviat, Mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Vestit-a mai dinainte Ghedeon zămisirea și tâlcuit-a David nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu: că s-a coborât ca o rouă peste lână Cuvântul în pântecele tău și ai odrăslit fără sămânță, pământule sfinte, pe Mântuirea lumii, pe Hristos Dumnezeuul nostru, ceea ce ești plină de daruri.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 6, din Octoih

Viața în mormânt zăcea și pecetea peste piatră era pusă. Ca pe un împărat adormit străjuiau ostașii pe Hristos; și pe vrășmașii săi cu orbire lovindu-i, a înviat Domnul.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Închipuit-a mai înainte Ioná îngroparea Ta, iar Simeon a tâlcuit scularea cea dumnezeiască, nemuritorule, Doamne; că Te-ai coborât ca un mort în groapă, Cel ce ai zdrobit porțile iadului; dar ai înviat fără stricăciune ca un Stăpân, spre mântuirea lumii, Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai luminat pe cei din întuneric.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Cel ce S-a pironit de voie pe Cruce și a înviat din morți, pe Hristos Dumnezeuul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Polieleul

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.
Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe
Domnul! Aliluia.

Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru.

Lăudați pe Domnul că este bun Domnul, cântați
numelui Lui că este bun.

Că pe Iacob și-a ales sieși Domnul,
Pe Israel spre moștenire Lui.

Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Și Dumnezeul nostru peste toți dumnezeii.

Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.
Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerile spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate
vânturile din visteriile sale.

Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la
om până la dobitoc,

Trmis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.

Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați
tari.

Pe Sion împăratul Amoreilor și pe Og împăratul
Basanului, și toate împărățiile lui Hanaan.

Și pământul lor l-a dat moștenire, moștenire lui
Israel poporului său.

Doamne, numele tău e în veac și pomenirea Ta în
neam și neam.

Că va judeca Domnul pe poporul Său și de robii
săi se va îndura.

Idolii neamurilor, argint sunt și aur, lucruri de
mâini omenești.

Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
Urechi au și nu vor auzi, că nu este suflare în gura
lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce
nădăjduiesc într-înșii.

Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul,
Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe
Domnul,
Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuiește în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce însuși a făcut luminătorii cei mari,
Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Luna și stelele spre stăpânirea nopții, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor,
Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțiri,
Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a aruncat pe Faraon și puterea Lui în Marea
Roșie, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut împărați mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a ucis împărați tari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și pământul lor l-a dat moștenire, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.
Moștenire lui Israel robului Său, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Că întru necazul nostru și-a adus aminte de noi
Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și ne-a scăpat de dușmanii noștri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,
Mărturisiți-vă Dumnezeului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Psalmul 136

La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns,
când ne-am adus aminte de Sion.

În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat harfele
noastre.

Că acolo ne-au întrebat pe noi, cei ce ne-au robit,
cuvinte de cântări.

Și cei ce ne-au robit pe noi: Cântare de mărire
cântați-ne nouă din cântările Sionului!

Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ
străin?

De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta
mea!

Să se lipească limba mea de gâtulejul meu,
de nu-mi voi aduce aminte de tine:

De nu voi pune Ierusalimul, început al veseliei mele.

Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, din ziua Ierusalimului, de cei care ziceau: Zdrobiți-l, zdrobiți-l, până în temeliile lui.

Fiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel care va răsplăti ție după fapta ta, care ai făcut nouă.

Fericit este cel care va apuca și va lovi pe pruncii tăi de piatră. *Aliluia, Aliluia, Aliluia!*

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsese a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoii glasului 6

Cu moartea Ta cea de voie și de viață făcătoare, Hristoase, porțile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă Raiul cel de demult și, înviind din morți, ai mântuit din stricăciune viața noastră.

Antifoanele glasului 6

Antifonul I

La cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule: Milostivește-Te spre mine, ca să viez Ție.

Miluieste-ne pe noi, defăimații, făcându-ne vase de alese Ție, Cuvântule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este începutul a toată mântuirea: de suflă spre cineva Acesta, după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul II

De n-ar fi fost Domnul cu noi, nimeni dintre noi n-ar fi putut sta împotriva vrăjmașului; că acei care biruiesc, de aici se înalță.

Cu dinții lor să nu fie apucat sufletul meu, ca o pasăre, Cuvântule. Vai mie! Cum mă voi mântui de vrăjmași, iubitor de păcate fiind?

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvântarea; că întocmai lucrător este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, pentru vrăjmași sunt înfricoșători și tuturor minunați, că sus privesc.

Întru fărădelegi mâinile sale nu-și tinde ceata dreptilor, ajutor avându-Te pe Tine, Mântuitorule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este stăpânia peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 6

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. *(Ps. 79, 2)*

Stih: Cel ce paști pe Israel, ia aminte. (Ps. 79, 1)

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. *(Ps. 79, 2)*

Preotul: Doamne să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 6

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, *(de 3 ori.)*

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia Învierii a VI-a. Evanghelia după Luca (24, 36-53)

În vremea aceea, după ce a înviat din morți, Isus a stat în mijlocul discipolilor Săi și le-a zis: Pace vouă! Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd un spirit. Și Isus le-a zis: De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inimile voastre? Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți, că spiritul nu are carne și oase precum Mă vedeți pe Mine că am. Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele Sale. Deci, încă necrezând ei de bucurie și minunându-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și, luând, a mâncat înaintea lor. Apoi le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în profeți și

în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă Scripturile. Și le-a spus că așa este scris, și așa trebuia să pătimizească Hristos și să învieze din morți a treia zi și să se propovăduiască în numele Său pocăința, spre iertarea păcatelor, la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Voi sunteți martorii acestora. Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; însă voi să ședeți în cetatea Ierusalimului până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat. Și, pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm

Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.
Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânjiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 8

Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule
de viață! Că aleargă spiritul meu la Biserica Ta cea
sfântă, purtând lăcaș al trupului cu totul întinat;
ci, ca un îndurat, curățește-mă cu mila milostivirii
Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În calea mântuirii îndreptează-mă, de
Dumnezeu Născătoare, căci cu păcate grozave mi-

am întinat sufletul, și cu lenevire viața mea toată am cheltuit-o. Ci, cu rugăciunile tale, mântuiește-mă de toată necurăția.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeu, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

La mulțimea faptelor mele celor rele cugetând eu, păcătosul, mă cutremur de înfricoșătoarea zi a Judecății; ci, îndrăznind la mila milostivirii Tale, ca David strig Ție: Miluiește-mă, Dumnezeu, după mare mila Ta!

Preotul: Mântuiește, Dumnezeu, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții

noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 6, din Octoih
Canonul Crucii și Învierii, din Octoih.
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din
Octoih.**

**Canonul Triodului
Catavasiile Triodului, glas 2**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 6

Irmos:

Ca pe uscat umblând Israel, cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de învingere.

Bunule Isuse, întinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Îți cântăm toți cântare de biruință.

Cu teamă, ca o servă la poruncă, apropiatu-s-a moartea de Tine, Stăpânul vieții, Cel ce printr-înșa ne dai nouă înviere și viață fără sfârșit.

A Născătoarei

Primind pe Ziditorul tău, precum însuși a voit, întrupat fără sămânță, mai presus de minte, din pânțelele tău, Curată, te-ai arătat cu adevărat stăpână a fapturilor.

Canonul Crucii și Învierii

Înaintea divanului lui Pilat, ca un judecat de judecata cea fărădelege, voind, a stătut Judecătorul și de mâna nedreptății peste obraz S-a lovit Dumnezeu, de Carele se cutremură pământul și cele cerești.

Întinsu-Ți-ai palmele Tale cele dumnezeiești Mântuitorule pe preacurata și de viață făcătoare Crucea Ta, și ai adunat neamurile spre cunoștința Ta Stăpâne, cele ce se închină Doamne măritei Tale răstigniri.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Împărtășindu-se Eva mâncării din pom, celei cu neascultare, au adus blestem, ci pe acesta l-ai dezlegat Curată, născând pe Hristos începătura binecuvântării.

Ceea ce pe mărgăritarul Hristos din fulgerul cel dumnezeiesc L-ai născut, negura patimilor mele, și tulburarea greșelilor risipește-o, Curată, cu lumina strălucirii tale.

Pe așteptarea neamurilor mai-nainte a văzut-o Iacob prin taină cu ochii minții, pe Dumnezeu, Cel întrupat din tine, Care ne mântuiește pe noi cu mijlocirea ta.

Canonul Triodului

Isuse, Dumnezeule, primește-mă acum și pe mine cel ce mă pocăiesc, ca pe fiul cel risipitor; căci toată viața în nepăsare mi-am petrecut-o și pe Tine Te-am mâniat.

Rău am risipit dumnezeiasca bogăție, pe care mai înainte mi-ai dat-o; depărtatu-m-am de la Tine, necurat viețuind, milostive Părinte. Primește-mă dar și pe mine cel ce mă întorc.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Brațele părintești acum întinzându-le, primește-mă, Doamne, și pe mine ca pe desfrânatul, Preaîndurate; ca să Te preamăresc cu mulțumire.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arătându-Ți, Dumnezeule, toată bunătatea spre mine, treci mulțimea greșelilor mele, ca un făcător de bine; pentru dumnezeieștile rugăciuni ale Maicii Tale.

Cântarea I a Catavasiilor Triodului, glas 2

Cântarea lui Moise luând, suflete, strigă: Ajutor și acoperitor mi-a fost mie spre mântuire: Acesta este Dumnezeul meu, și-L voi preamări pe El.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 6

Irmos:

Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Bunule Isuse, întinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Îți cântăm toți cântare de biruință.

Pe Dumnezeu văzându-L răstignit cu trupul, zidirea se pierdea de frică; dar s-a ținut tare cu palma cea cuprinzătoare, a Celui ce S-a răstignit pentru noi.

A Născătoarei

Minunea nașterii tale celei dumnezeiești, Curată, covârșește toată rânduiala firii; că pe Dumnezeu L-ai zămislit în pânțece, mai presus de fire, și născându-L, ai rămas pururea fecioară.

Canonul Crucii și Învierii

În mormânt fiind până a treia zi, ai înviat cu scularea cea de viață făcătoare pe cei omorâți mainainte, și din osândă dezlegându-se, cu bucurie s-au veselit, strigând: Iată, mântuirea a venit Doamne.

Mărire sculării Tale, Mântuitorul nostru, că pe noi din iad și din stricăciunea morții ne-ai mântuit, ca un Atotputernic, și cântând, zicem: Nu este sfânt afară de Tine, Doamne, Iubitorule de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Trupul meu cel stricăcios și muritor, Preacurată Maică a lui Dumnezeu, din pântecel tău negrăit luându-l Cel bun, și nestricat făcându-l, în veci cu Sine l-a împreunat.

Pe Dumnezeu întrupat din tine văzându-L, Fecioară, s-au spăimântat cu frică cetele îngerești, și ca pe o Maică a lui Dumnezeu cu cântări fără tăcere te cinstesc.

Spăimânta-tu-s-a Profetul Daniel, văzându-te pe tine munte gândit, din care S-a tăiat Piatra

fără de mâini, și capiștile diavolilor, Maica lui Dumnezeu, cu tărie le-a zdrobit.

Nu poate cuvântul omenesc, nici limba să te laude Fecioară după vrednicie, că din tine, Preacurată, fără sămânță, Dătătorul de viață, Hristos, a Se întrupa a binevoit.

Canonul Triodului

Ieșindu-mi cu totul din fire, ca un stricat la minte, m-am alipit de izvoditorii poftelor; ci mă primește, Hristoase, ca pe desfrânatul.

Urmând glasului celui pierdut, strig: Greșit-am, Părinte, îmbrățișează-mă și pe mine ca pe acela, și nu mă lepăda.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Întinzându-Ți, Hristoase, brațele Tale cu milostivire, primește-mă pe mine, care mă întorc din țara cea depărtată a păcatului și a patimilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești bună între femei, îmbogățește-mă, Preacurată, cu chipurile virtuților tale și pe mine, cel ce am sărăcit pentru păcate multe, ca să te preamăresc.

Cântarea a III a a Catavasiilor Triodului, glas 2

Mintea mea cea neroditoare, aducătoare de roadă arat-o, Dumnezeule, Lucrătorule al virtuților, Săditorule al celor bune, cu milostivirea Ta

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți

sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna Triodului, glas 1

Brațele părintești grăbește a le deschide mie, că în desfătări mi-am cheltuit toată viața mea. Ci, căutând spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale, Mântuitorule, nu-mi trece cu vederea acum inima mea cea sărăcită; căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: Greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Brațele părintești grăbește a le deschide mie, că în desfătări mi-am cheltuit toată viața mea. Ci, căutând spre bogăția cea necheltuită a

îndurărilor Tale, Mântuitorule, nu-mi trece cu vederea acum inima mea cea sărăcită; căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: Greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei, glas 1

Ceea ce nu știi de mire, curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, care singură ești ocrotire și acoperământ credincioșilor, izbăvește de primejdii și de neazuri și de cumplitele nevoi pe toți cei ce-și au nădejtile spre tine, Fecioară; și cu dumnezeieștile tale rugăciuni mântuiește sufletele noastre.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 6

Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviință, din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Înflorit-a pomul vieții celei adevărate, Hristoase; că Crucea s-a înfipt și, adăpându-se cu

sângele și cu apa, din coasta Ta cea nesticăcioasă, nouă viață ne-a odrăslit.

De acum șarpele nu mă va mai amăgi cu dumnezeire mincinoasă; că Hristos, îndumnezeitorul firii omenești, acum mi-a deschis mie, fără împiedicare, cărarea vieții.

A Născătoarei

Cu adevărat negrăite și neînțelese sunt tainele nașterii tale celei cu dumnezeiască cuviință, celor ce sunt pe pământ și în cer, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Canonul Crucii și Învierii

Cinstită Crucea Ta o cinstim, și cunile Hristoase, și sfânta suliță, împreună cu trestia, cununa cea din spini, prin care din stricăciunea iadului ne-am mântuit.

Mormântul, Mântuitorule, Te-a primit pe Tine, Cel ce Te-ai arătat mort de voie pentru noi. Dar nicicum n-a putut să Te țină, Cuvântule, căci

ca un Dumnezeu ai înviat, mântuind neamul nostru.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Te laudăm Preacurată pe tine cea cu totul fără prihană, noi cei ce ne-am mântuit prin tine, și cu bunăcredință cântând strigăm: Bine ești cuvântată pururea Fecioară, care pe Dumnezeu L-ai născut.

Lumina cea neapusă ai născut-o, preafericită Fecioară, care luminează prin trup celor ce sunt într-un întuneric al vieții, și celor ce te laudă pe tine pururea Fecioară, bucurie ne-ai izvorât.

Darul a înflorit, legea a încetat prin tine, Preasfântă, că tu, Curată, pururea Fecioară ai născut pe Domnul, Care ne dă nouă iertare.

Mort m-a arătat gustarea din pom, iar lemnul vieții arătându-se din tine, Preacurată, m-a înviat, și dulceții raiului moștenitor m-a așezat.

Canonul Triodului

Bogăția bunătăților ce mi-ai dat, cerescule Părinte, am risipit-o rău, făcându-mă rob la cetățeni străini. Pentru aceasta strig: Greșit-am Ție, primește-mă ca odinioară pe fiul cel pierdut, întinzându-mi brațele Tale.

La toată răutatea m-am robit, plecându-mă ca un ticălos făcătorilor de pofte, și din firea mea ieșindu-mi prin nebăgare de seamă, miluiește-mă, Mântuitorule, cerescule Părinte, pe mine, cel ce scap la îndurările Tale cele multe.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

De toată rușinea m-am umplut, necutezând a căuta la înălțimea cerului, că fără socoteală m-am plecat păcatului. Iar acum, întorcându-mă, cu umilință strig: Greșit-am Ție, Împărate al tuturor, primește-mă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ajutătoarea oamenilor, nădejdea cea tare a tuturor creștinilor, scăparea celor ce se mântuiesc, Preacurată Fecioară, mântuiește-mă cu rugăciunile tale cele de maică, și vieții celei ce va să vină mă învrednicește.

Cântarea a IV a a Catavasiilor Triodului, glas 2

Nașterea Ta cea din Fecioară, prorocul mai înainte văzând-o, a propovăduit strigând: Auzit-am glasul Tău și m-am temut; că de la miazăzi și din muntele cel sfânt și umbrit ai venit, Hristoase.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 6

Irmos:

Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeu cel adevărat, Care chemi din negura păcatelor.

Făcutu-mi-au acum loc heruvimii și sabia cea de foc, Stăpâne, dă înapoi, văzându-Te pe

Tine, Cuvântule al lui Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, făcând cale tâlharului în rai.

De acum nu mă voi mai teme de întoarcerea în pământ, Stăpâne Hristoase, că Tu, prin învierea Ta, pentru bunătatea Ta cea multă, pe mine, cel părăsit, m-ai ridicat de la pământ la înălțimea nestricăciunii.

A Născătoarei

Mântuiește, Stăpâna cea bună a lumii, pe cei ce din suflet te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu; că pe tine te-am dobândit ocrotitoare nebiruită, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu adevărat.

Canonul Crucii și Învierii

Cu mâncarea din pom în Eden amăgindu-se începătorul neamului, întru stricăciune s-a alunecat, neascultând, Doamne, porunca Ta, Preabunule. Ci pe acesta prin Cruce iarăși l-ai ridicat la frumusețea cea dintâi, ascultător Tatălui, Mântuitorule făcându-Te.

Cu moartea Ta, Bunule, s-a pierdut puterea morții, și izvorul vieții nouă ne-a izvorât, și nemurirea s-a dăruit. Pentru aceasta îngropării Tale și învierii cu credință ne închinăm, prin care ca un Dumnezeu lumea toată ai luminat-o.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cu curăția strălucind luminat, dumnezeiesc lăcaș al Stăpânului te-ai făcut Prealăudată, că tu una te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu, în brațe ca pe un prunc pe Acesta purtându-L.

Purtând frumusețea cea înțelegătoare, a sufletului tău celui prea-înfrumusețat, Mireasă lui Dumnezeu te-ai făcut, pecetluită fiind cu fecioria, Curată, și cu lumina curăției lumea ai luminat.

Să se tânguiască, adunarea celor rău credincioși, a celor ce nu te mărturisesc aieva pe tine Maică a lui Dumnezeu, Curată. Că tu te-ai arătat nouă ușă a luminii celei dumnezeiești, negura greșelilor risipindu-o.

Canonul Triodului

Robitu-m-am cetățenilor celor străini, și în țară stricăcioasă m-am depărtat, și de rușine m-am umplut; iar acum întorcându-mă, strig Ție, Îndurate: Greșit-am.

Deschide-mi acum milostivirea cea părintească, mie celui ce mă întorc de la răutăți, cerescule Părinte, și nu mă lepăda, Cel ce ai prisositoare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Nu cutez a căuta sus la înălțime, că Te-am mâniat pe Tine, Hristoase, fără măsură; dar știind milostivirea Ta, Îndurate, strig Ție: Greșit-am, milostivește-Te și mă mântuiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Fecioară plină de har, ceea ce ai născut curățirea tuturor, ușurează povara cea grea a păcatelor mele, cu rugăciunile tale.

Cântarea a V a a Catavasiilor Triodului, glas 2

Noaptea trecând, s-a apropiat ziua și lumina în lume a strălucit. Pentru aceasta Te laudă cetele îngerești și Te măresc pe Tine, Hristoase Dumnezeule.

Canonul Învierii Cântarea VI, glas 6

Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Răstignindu-Te, Stăpâne, cu piroanele, blestemul cel ce era asupra noastră l-ai nimicit; iar cu sulița fiind împuns în coastă, zapisul lui Adam rupându-l, lumea ai eliberat.

Adam prin înșelăciune poticnindu-se, jos s-a prăvălit, în prăpastia iadului. Cel ce ești din fire Dumnezeu și îndurat, Te-ai coborât spre căutare și, pe umeri purtându-i, împreună cu Tine I-ai înviat.

A Născătoarei

Preacurată Stăpână, care ai născut oamenilor pe Domnul călăuzitorul, potolește tulburarea patimilor mele cea fără astâmpăr și cumplită și dă liniște inimii mele.

Canonul Crucii și Învierii

Ucigătoare de Hristos și omorătoare de profeți, a odrăslit mulțimea evreilor, că precum pe profeți dedemult, care erau raze de taină ale adevărului, a-i ucide nu s-au temut, așa și acum pe Domnul, pe Carele L-au propovăduit aceia atunci, de pizmă împungându-se L-au ucis, iar nouă s-a făcut viață omorârea Lui.

Cuprins ai fost, dar nu Te-ai ținut Mântuitorule în mormânt, că de ai și gustat de voie moarte, Cuvântule, dar ai înviat ca un Dumnezeu nemuritor, împreună sculând pe

legații cei din iad, și bucurie femeilor în locul întristării celei dedemult schimbându-le.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Marele între profeți Moise mai-nainte te-a scris pe tine chivot și masă și sfeșnic și năstrapă, cu închipuire însemnând întruparea cea dintru tine a Celui Preaînalt, Maică Fecioară.

Omorātu-s-a moartea, o Stăpână, întâmpinându-se cu Rodul tău, și stricăciunea s-a surpat, ceea ce este osândirea lui Adam. Că Viața ai născut, Care mântuiește din stricăciune pe cei ce te laudă pe tine.

Lega a slăbit, umbra a trecut, darul cel mai presus de minte și de cuget arătându-Se mie, Fecioară, al nașterii celei din tine a lui Dumnezeu și Mântuitorului, ceea ce ești mult lăudată.

Canonul Triodului

Adâncul păcatelor mă cuprinde pururea și furtuna greșelilor mă cufundă; îndreptează-mă la limanul vieții, Hristoase Dumnezeule, și mă mântuiește, Împărate al măririi.

Bogăția părintească am risipit-o rău și, sărăcind, m-am umplut de rușine, rob făcându-mă gândurilor celor neroditoare. Pentru aceasta strig Ție, Iubitorule de oameni, îndurându-Te, mântuiește-mă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe mine cel rupt de foamea a tot felul de bunuri și înstrăinat de la Tine, Preabunule, miluiește-mă și mă mântuiește, Hristoase, acum, pe mine cel ce mă întorc și laud iubirea Ta de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stăpână, ceea ce ai născut pe Hristos, Mântuitorul și Domnul, mântuirii învrednicește-mă; că am sărăcit de tot felul de bunătăți, Fecioară curată, ca să laud măririle tale.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Triodului, glas 2

Întru adâncul păcatelor sunt cuprins, Mântuitorule, și în marea vieții sunt înviforat; dar precum ai scos pe Iona din chit, așa mă scoate și pe mine din patimi, și mă mântuiește.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

***Poporul:** Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Triodului, glas 3

De la mărirea Ta părintească depărtându-mă neînțelepțește, în răutăți am risipit bogăția ce mi-ai dat. Pentru aceasta glasul desfrânatului aduc Ție: Greșit-am înaintea Ta, Părinte îndurate. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă fă ca pe unul din argații Tăi.

Icos

Să auzim Scripturile Mântuitorului nostru, Care ne învață totdeauna cu glasul Său despre cel ce a fost desfrânat și în urmă iarăși s-a înțelepțit; și cu credință să urmăm pocăinței celei bune a acestuia, cu inimă smerită strigând Celui ce știe toate cele ascunse: Greșit-am Ție, Părinte îndurate, și nu suntem vrednici acum să ne chemăm fii ai Tăi, ca mai înainte; ci Tu, ca Unul ce ești din fire iubitor de fii, primește-ne și ne fă ca pe unul din argații Tăi.

Sinaxar

În această zi amintim parabola Fiului risipitor din Sfânta Evanghelie, pe care dumnezeieștii noștri Părinți au așezat-o în a doua Duminică a Triodului.

Cu iubirea Ta de oameni cea negrăită, Hristoase, Dumnezeul nostru, îndură-te de noi. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 6

Irmos:

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioșii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Tânguindu-se soarele pentru pătimirea Ta, în negură s-a învăluit și ziua, peste tot pământul, Stăpâne, lumina s-a întunecat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Îmbrăcatu-s-au întru lumină cele de dedesubt prin coborârea Ta, Hristoase; iar strămoșul arătându-se plin de bucurie, dănuind a săltat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoarei

Prin tine, Maică-Fecioară, lumină strălucitoare a răsărit la toată lumea, că tu ai născut pe Dumnezeu, Ziditorul tuturor, pe Care roagă-L, Preacurată, să ne trimită nouă credincioșilor mare milă.

Canonul Crucii și Învierii

O străin chip! Cea ce a mântuit pe Israel din robia lui Faraon, S-a răstignit de voie de dânsul, și a dezlegat legăturile greșelilor, Căruia cu credință cântăm: Mântuitoarele, Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Născând izbăvirea Evei celei dedemult, din blestem ai dezlegat pe Adam, Fecioară Curată. Pentru aceasta cu îngerii pe tine împreună te laudăm și strigăm: Mântuitoarele Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe cei trei tineri cuptorul, nașterea ta mai-nainte închipuindu-o, nu i-a ars, că Focul cel dumnezeiesc pe tine nearzându-te, S-a sălășluit întru tine, și pe toți i-a învățat să strige: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Pe tine te fericesc marginile preacurată Maică, precum ai zis mai-nainte, fiind luminate cu strălucirile tale cele purtătoare de lumină, și cu darul cântând strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Dinții cei vătămători i-a înfipt șarpele cel prea viclean în mine, ci pe aceștia i-a zdrobit Fiul tău Maica lui Dumnezeu, și mie tărie mi-a dat a striga: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Curățirea firii tu ești, una cea de Dumnezeu fericită, că pe Dumnezeu, Cel ce șade pe umerii Heruvimilor, în brațe purtându-L strigi: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul Triodului

Desfătărilor trupești m-am plecat în chip ticălos și cu voia m-am făcut rob născocitorilor de pofte; și m-am înstrăinat de la Tine, Iubitorule de oameni; iar acum strig cu glasul celui rătăcit: Greșit-am, Hristoase, nu mă trece cu vederea, ca Cel ce ești singur milostiv.

Nicicum îndrăznind a căuta la înălțimea cerului, strig Ție, Împărate al tuturor; căci cu nepriceperea eu însumi te-am mâniat, nebăgând în seamă poruncile Tale. Pentru aceasta, ca Unul ce ești bun, nu mă lepăda pe mine de la fața Ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pentru rugăciunile Apostolilor și ale Profetilor, ale Cuvioșilor și ale cinstiților Martiri, și ale Dreptilor, iartă-mi, Doamne, toate câte am greșit, mâniind, Hristoase, bunătatea Ta; ca să Te laud și să Te preamăresc întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce te-ai arătat mai strălucită decât Heruvimii și Serafimii și decât toate oștile cerești, cu aceștia roagă pe dumnezeiescul Cuvânt al Tatălui Celui fără început, pe Care L-ai întrupat, Preacurată, ca toți să ne învrednicim de bunătățile cele veșnice.

Cântarea a VII a a Catavasiilor Triodului, glas 2

Heruvimilor asemănându-se tinerii, în cuptor dănțuiau, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeule, că în adevăr și judecată ai adus asupra-ne acestea toate, pentru păcatele noastre, Cel ce ești prelaudat și preamărit întru toți vecii.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 6

Irmos:

Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioșilor și jertfă dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe poporul cel altădată ucigător de profeți, pizma I-a făcut acum ucigător de Dumnezeu, răstignindu-Te pe Cruce, Cuvântule al lui Dumnezeu, pe Care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Sânurile cele cerești nu le-ai părăsit și, în iad coborându-Te, ai sculat împreună cu Tine, Hristoase, pe tot omul care zăcea în putreziciune și care Te preaînălță întru toți vecii.

A Născătoarei

Din lumină L-ai zămislit pe Cuvântul cel dătător de lumină și, născându-L pe Acesta în chip de negrăit, te-ai preamărit; că Spiritul cel dumnezeiesc S-a sălășluit întru tine, Fecioară. Pentru aceasta, te laudăm întru toți vecii.

Canonul Crucii și Învierii

Spăimânta-tu-s-a tot auzul, cum Cel Preaînalt de voie a venit pe pământ, ca pe tăria iadului să o surpe, prin Cruce și prin îngropare, și pe toți să-i ridice a striga: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Încetat-a tirania iadului, și împărăția de nimica s-a făcut de acum înainte, că pe Cruce pe pământ pironindu-Se, Dumnezeu, Cel ce este peste toate, puterea acestuia a stricat-o; pe Care tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

O nespusă iubirea Ta de oameni, Hristoase, și negrăitele bunătăți, că pe mine văzându-mă pierind în temnița iadului, patimi răbdând, m-ai mântuit. Pentru aceasta Te binecuvântăm pe Tine, Stăpânul tuturor, și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dummerzeu

Cu veșmânt poleit ca pe o împărăteasă, Fiul tău luminându-te cu raza Spiritului, dea-dreapta Sa te-a pus, Preacurată, pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Cel ce a înființat lumea numai cu voia, din preacurat pântecul tău trup Și-a luat, vrând pe acesta iarăși a-l zidi, pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Lăcaș dumnezeiesc al împreunării Cuvântului cu mine omul te-ai făcut, Preacurată, strălucind luminat cu lumina fecioriei, pentru aceasta te laudăm întru toți vecii.

Sfeșnicul cel cu strălucire de aur, mai-nainte te-a închipuit, pe tine ceea ce ai primit negrăit Lumina cea neapropiată, Care cu cunoștința Sa luminează toate. Pentru aceasta te laudăm Curată în veci.

Canonul Triodului

Cel ce Te-ai coborât pe pământ cu sărăcie de bună voie, ca să mântuiești lumea, pentru multa milostivire, pe mine, cel ce am sărăcit acum de toată fapta bună, mântuiește-mă ca un milostiv.

De la poruncile Tale depărtându-mă, m-am făcut rob înșelătorului în chip ticălos. Iar acum întorcându-mă, primește-mă, ca odinioară pe

desfrânatul, pe mine cel ce cad înaintea Ta, cerescule Părinte.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu,

Supunându-mă gândurilor celor de stricăciune făcătoare, m-am întunecat și de la Tine m-am depărtat, cu totul ieșindu-mi din minte, Îndurate. Pentru aceasta, pe mine, cel ce cad cu pocăință înaintea Ta, mântuiește-mă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești singură îndreptarea celor căzuți, îndreptează-mă și pe mine, cel zdrobit cu tot felul de păcate și smerit.

Cântarea a VIII a a Catavasiilor Triodului, glas 2

*Stih: **S**ă laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L întru toți vecii.*

Pe Cel ce a închipuit mai înainte în rug, lui Moise, minunea Fecioarei, în muntele Sinai oarecând, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 3:** Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 6

Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care mărindu-L cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Nepărtaș la patimi ai rămas Tu, Cuvântule al lui Dumnezeu, deși în trup împreunat ai fost cu

patimile; dar pe om l-ai dezlegat din patimi, făcându-Te patimă pentru patimi, Mântuitorul nostru; că Tu singur ești nepătimitor și atotputernic.

Stricăciunea morții primind, Ți-ai păstrat trupul Tău fără să guste stricăciune; iar sufletul Tău cel de viață făcător și dumnezeiesc n-a rămas în iad, Stăpâne; ci, ca dintr-un somn sculându-Te, pe noi împreună cu Tine ne-ai ridicat.

A Treimii

Pe Dumnezeu-Tatăl și pe Fiul cel împreună fără început, toți oamenii Îi mărim cu buze curate; iar puterea cea negrăită și preamărită a Sfântului Spirit o cinstim. Că Tu singură ești atotputernică, Treime nedespărțită.

Canonul Crucii și Învierii

De Te-ai și coborât în mormânt ca un mort Dătătorule de viață, dar tăria iadului ai stricat-o

Hristoase, împreună sculând morții, pe care îi și înghițise, și înviere tuturor ai dat ca un Dumnezeu, celor ce cu credință, și cu dragoste pe Tine Te măresc.

Să se bucure făptura, și să înflorească ca crinul, că Hristos, S-a sculat din morți ca un Dumnezeu. Unde-ți este moarte boldul tău? Să strigăm: Unde-ți este iadule biruința ta? Surpate-te-a în pământ, Cel ce a înălțat cornul nostru ca un milostiv.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Stea din Iacob strălucind cu razele Dumnezeirii, celor ținuți de întuneric le-a răsărit prin tine acum, Preacurată, Hristos Dumnezeu, Cuvântul cel întrupat; prin Care luminați fiind, cu oștile cerești pe tine te fericim.

Întărindu-mă cu puterea ta și cu darul, ție cântare cu osârdie din inimă ți-am pus înainte. Ci pe aceasta primește-o Fecioară curată, răsplătindu-mi cu darul tău cel mult luminat, din vistieriile cele nestrucate, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Război te-ai arătat aieva al Dumnezeirii, întru care haina trupului cuvântul și-a țesut, Dumnezeu făcând chipul meu Fecioară, întru carele îmbrăcându-Se, pe toți i-a mântuit, pe cei ce din cuget curat pe tine te măresc.

Morților înviere acum s-a dăruit, prin nașterea ta cea nespasă, și negrăită, Născătoare de Dumnezeu Preacurată. Că Viața din tine cu trup îmbrăcându-Se, tuturor a strălucit, și mâhnirea morții luminat o ai dezlegat.

Canonul Triodului

Vezi-mi, Hristoase, necazul inimii, vezi întoarcerea mea, vezi-mi lacrimile, Mântuitorule, și nu mă trece cu vederea pe mine, ci mă îmbrățișează iarăși cu milostivire, numărându-mă împreună cu mulțimea celor mântuiți; ca să laud cu mulțumire milele Tale.

Ca tâlharul Te rog, pomenește-mă; ca vameșul întristându-mă, mă bat în piept și strig: Milostivește-Te; primește-mă, Preaîndurate, ca pe cel desfrânat, pe mine cel ce mă întorc de la toate răutățile mele, împărate al tuturor; ca să laud plecăciunea Ta cea preamultă.

Suspină acum, suflete al meu preaticăloase, și strigă lui Hristos: Doamne, Cel ce ai sărăcit de a Ta voie pentru mine, însuși Tu mă îmbogățește pe mine cel sărăcit de toată fapta bună, cu bogăția bunătăților, ca un singur bun și milostiv.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Veselia pe care ai făcut-o oarecând, Bunule, pentru întoarcerea cea de voie a fiului pierdut, fă-o acum și cu mine, păcătosul, întinzându-mi cinstitele Tale brațe; ca, mântuindu-mă, să laud bunăvoința Ta cea preamultă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu luminătoarele tale rugăciuni, Fecioară, te rog luminează-mi ochii cei înțelegători, care sunt întunecați cu răutatea, și la calea pocăinței mă povățuiește, ca după datorie să te laud pe tine, ceea ce ai întrupat mai presus de cuvânt pe Cuvântul.

Cântarea a IX a a Catavasiilor Triodului, glas 2

Dintre pământenii cine a auzit una ca aceasta; sau cine a văzut vreodinioară: Fecioară să se fi aflat având în pântec, și fără durere să fi născut prunc? În acest chip este minunea ta, și pe tine, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, Marie, Te mărim.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VI-a. A Învierii

Arătând, Mântuitorule, că ești om după fire, după ce ai înviat din mormânt, din mâncare te-ai împărtășit, și în mijloc stând ai învățat, să vestească pocăința; și de grabă la Tatăl cerescul Părinte te-ai înălțat, și învățăceilor a le trimite pe Mângâietorul te-ai jurat. Preadumnezeiescule Dumnezeu-omule, mărire învierii tale.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Luminătoarea Triodului

Bogăția harului, pe care mi-ai dat-o, Mântuitorule, ducându-mă în țări străine eu

ticălosul, rău am cheltuit-o, viețuind desfrânat, și am risipit-o demonilor, înșelându-mă; pentru aceasta, pe mine cel ce mă întorc, primește-mă ca pe fiul cel risipitor, Părinte îndurate, și mă mântuiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Sfântă Maică Fecioară, binevestirea cea mare a Apostolilor și a Martirilor, a Profetilor și a Cuvioșilor, fă milostiv nouă robilor tăi pe Fiul tău și Domnul, de Dumnezeu Născătoare, când va șede să judece pe fiecare după vrednicie.

La Stichoavnă (Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii, glas 6, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Crucea Ta, Doamne, viață și înviere poporului Tău este; și întru ea nădăjduind, pe Tine, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; îndură-Te spre noi.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Îngroparea Ta, Stăpâne, Raiul a deschis neamului omenesc; și, din stricăciune mântuindu-ne, pe Tine, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; îndură-Te spre noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Tatăl și cu Spiritul pe Hristos să-L lăudăm, pe Cel ce a înviat din morți, și către Dânsul să grăim: Tu ești viața și învierea noastră; îndură-Te spre noi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

A treia zi ai înviat din groapă, Hristoase, precum este scris, și împreună ai ridicat pe strămoșul nostru. Pentru aceasta, Te și mărește neamul omenesc și laudă Învierea Ta.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Doamne, mare și înfricoșătoare este taina Învierii Tale; că așa ai ieșit din mormânt, ca un mire din cămară, cu moartea pe moarte zdrobind, ca pe Adam să-l mântuiești. Pentru aceasta, în ceruri Îngerii dănuiesc și pe pământ oamenii măresc bună-milostivirea Ta ce s-a făcut spre noi, Iubitorule de oameni.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Stihirile de laudă ale Triodului, glas 2

Glasul desfrânatului aduc Ție, Doamne, greșit-am înaintea ochilor Tăi, Bunule; risipit-am bogăția darurilor Tale; dar mă primește pe mine cel ce mă pocăiesc, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu!
Înalță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în
sfârșit. (Ps. 9, 32)

Ca fiul cel desfrânat am venit, Îndurate, și eu, care toată viața am cheltuit-o întru înstrăinare; risipit-am bogăția pe care mi-ai dat-o, Părinte; primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, Dumnezeule, și mă miluiește.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Cheltuind în desfrânări averea părintească și risipind-o, pustiu m-am făcut, sălășluindu-mă în țara cetățenilor vicleni; dar neputând răbda mai mult locuirea-împreună cu ei, întorcându-mă strig Ție, Înduratului Părinte: Greșit-am la cer și înaintea Ta. Și nu sunt vrednic să mă chem fiul Tău; fă-mă ca pe unul din argații Tăi, Dumnezeule, și mă miluiește!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 6

Bunule Părinte, depărtatu-m-am de la Tine, dar nu mă părăsi, nici nu mă arăta netrebnic împărăției Tale. Vrajmașul cel cu totul viclean m-a dezbrăcat și mi-a luat bogăția; darurile cele sufletești le-am risipit ca un desfrânat. Deci, sculându-mă și întorcându-mă către Tine, strig: Fă-mă ca pe unul din argații Tăi, Cel ce pentru mine Ți-ai întins pe cruce preacuratele Tale mâini; ca să mă scoți de la fiara cea cumplită și cu haina cea întâi să mă îmbraci, ca un singur mult-Milostiv.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoare

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

***Preotul:* Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărdit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învăță-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai
rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din
cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe
Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și
prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-
Milostive.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

**Dacă după doxologia mare nu se intră în
Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci**

urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu darul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Ziuă toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: **Înțelepciune.**

Poporul: **Binecuvântează, Părinte.**

Preotul: **Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și**

dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.